

‘Bestaat er een samenhang tussen persoonlijkheidsstoornissen en agressie?’

Master’s thesis

Utrecht University

Master’s programme in Clinical Child, Family, and Education Studies

J.J.T. van Breda (6994938)

Jessica Asscher

Hanne Duindam

Ethics committee number 21-2286

27 mei 2022

Universiteit Utrecht

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	1
Samenvatting	2
English Summary	3
Introductie	4
Methode.....	8
Participants	8
Instrumentarium.....	9
Procedure	10
Analyseplan	11
Resultaten	12
Beschrijvende statistieken	12
Assumpties.....	12
Samenhang persoonlijkheidsstoornissen en agressie	13
Discussie.....	14
Literatuur	18

Samenvatting

Het doel van de huidige studie was om te onderzoeken of er een samenhang bestaat tussen de verschillende domeinen van persoonlijkheidsstoornissen (negatieve affectiviteit, onthechting, antagonisme, ontremming en psychoticisme) en agressie bij jeugdige delinquenten. De participanten waren jeugdige delinquenten die verbleven in een van de vier Justitiële Jeugdinstellingen (JJI's) in Nederland tussen 2016 en 2019, die een deel uitmaakte van een groter onderzoek naar effectiviteit van Dutch Cell Dogs (DCD). Resultaten van de multiële hiërarchische regressieanalyse toonden aan dat alleen de domeinen antagonisme en ontremming positief samenhangen met agressie.

Huidig onderzoek is een van de eersten die op dimensioneel niveau gekeken heeft naar de samenhang tussen persoonlijkheidsstoornissen en agressie in een klinische doelgroep. Een limitatie van het onderzoek is dat er in huidig onderzoek mogelijk sprake was van source bias, waardoor de bevindingen van huidig onderzoek beïnvloed waren. Daarnaast heeft de subschaal 'Onthechting' een Cronbach's Alpha van .55. Dit duidde op een slechte correlatie tussen items, wat mogelijk resulteerde in een meetfout.

Het is belangrijk dat toekomstige studies naar de samenhang tussen persoonlijkheidsstoornissen en agressie kijken om te ontdekken hoe de effectiviteit van interventies gericht op agressie bij jeugdige delinquenten toe kan nemen. In het algemeen zou het goed zijn als er meer kennis komt van onderliggende psychopathologie bij delinquenten jongeren.

English Summary

The present study aimed to examine the association between the different domains of personality (negative affectivity, detachment, antagonism, disinhibition, and psychoticism) and aggression in juvenile delinquents. The sample included juvenile offenders residing in four correctional institutions (JJIs) in the Netherlands between 2016 and 2019. The participants in this study are part of a larger study focused on the effectiveness of Dutch Cell Dogs (DCD). The results of the multiple hierarchical regression analysis demonstrated an association between antagonism and disinhibition and aggression.

Current research is one of the first to look at the association between personality disorders and aggression at the dimensional level in a clinical focus group. A limitation of the study is that current research possibly was affected by a source bias, which influenced the findings of current research. In addition, the subscale "Detachment" has a Cronbach's Alpha of .55. This indicated a poor correlation between items, possibly resulting in measurement error.

Future studies must look at the relationship between personality disorders and aggression to discover how the effectiveness of interventions targeting aggression in juvenile offenders may increase. Overall, more knowledge of underlying psychopathology in delinquent youth would be beneficial.

Introductie

Het primaire doel van het jeugdstrafrecht is rehabilitatie (Calley, 2012). Echter leiden de recidivecijfers van jeugdige delinquenten na behandeling tot ernstige bezorgdheid over of het systeem in staat is om dit doel te bereiken (Calley, 2012). Onderzoek van Hoogsteder et al. (2018) laat zien dat Nederlandse jeugdinrichtingen veel geïnvesteerd hebben in een effectieve behandeling van (agressieve) gedragsproblemen door het ontwikkelen en aanbieden van verschillende gedragsinterventies. Toch werden er in 2021 2,5 keer zoveel jongeren als een jaar eerder verdacht van ernstige geweldsdelicten of pogingen daartoe (NOS-nieuws, 2021). Ondanks alle investeringen blijft het onduidelijk waarom de geweldsrecidive toenemen.

Een groot deel van de jongeren in Justitiële Jeugdinrichtingen vertoont agressieve gedragsproblemen (Brand et al., 2013). De agressieproblemen van deze jongeren zijn vaak persistent en worden beïnvloed door verschillende criminogene factoren, waaronder persoonlijkheidsstoornissen (Andrews & Bonta, 2010; Lobbestael et al., 2015). Hoewel er in de literatuur veel vooruitgang is geboekt in de mate van kennis over agressie, blijft het een uitdaging om de factoren te identificeren die verband houden met het ontstaan of het in stand houden van agressie (Smith et al., 2015; Vance et al., 2002). Om agressieproblematiek effectief te behandelen, is het van belang inzichtelijk te krijgen of persoonlijkheidsstoornissen een positieve samenhang vertonen in relatie tot agressief gedrag bij jeugdige delinquenten (Bateman et al., 2016; Hollander, 2003).

Agressief gedrag wordt omschreven als een gedragspatroon dat anderen schade toebrengt of dreigt te schaden (Kendall et al., 2019). Uit de meta-analyse van Chida en Steptoe (2009) blijkt dat agressie een ernstig probleem is voor de volksgezondheid en wordt geassocieerd met negatieve gezondheidsresultaten, waaronder lichamelijke gezondheidsproblemen, lage opleidings- en beroepsprestaties en aanhoudende criminele activiteiten (Colins et al., 2009). Daarnaast zijn de economische kosten van gewelddadige acties aanzienlijk (Cohen & Piquero, 2009). Agressie verstoort de behandeling gedurende detentie, wat mogelijk de kans op recidive verhoogt bij jeugdige delinquenten (Van der Helm, 2012).

Bovendien is agressie een veelvoorkomend sociaal probleem met een aanzienlijke impact op latere leeftijd (Sittner & Hautala, 2015). Daarnaast hebben agressieve jongeren een vergroot risico op betrokkenheid bij het rechtssysteem (Sittner & Hautala, 2015). Onderzoek van Sedlak & Bruce (2010) toont aan dat meer dan 40% van de jeugdige delinquenten in

detentie zit voor een geweldsdelict. Er is bewijs dat betrokkenheid bij het rechtssysteem een cruciale rol speelt bij het latere welzijn. Dit uit zich onder andere in een lager opleidingsniveau en gewelddadige overtredingen (DeLisi et al., 2011; Sweeten, 2006). Verder wordt er een continuïteit gezien van agressief gedrag vanaf de kindertijd en de adolescentie tot aan de volwassenheid (Loeber et al., 1998). Gezien de nadelige gevolgen van agressie is het van belang om de aspecten te identificeren die het sterkst verband houden met agressie bij jeugdige delinquenten (Kendall et al., 2019).

Hoewel onderzoek heeft aangetoond dat er een belangrijke behoefte is aan evidence-based interventies, die agressie en opsluiting verminderen bij klinisch agressieve jeugdige delinquenten, laat onderzoek zien dat behandeling tot op heden onvoldoende gewenste effect heeft op jongeren (Kendall et al., 2017; Van der Put et al., 2012). Het uitblijven van effecten van behandeling heeft te maken met het niet goed afstemmen van de behandeling op de criminogene factoren van jongeren (Van der Put et al., 2012). Jeugddelinquenten, met name degene met agressieve neigingen, kunnen weigeren mee te werken of vormen van weerstand vertonen, zoals het saboteren van tests of het produceren van sociaal aanvaardbare antwoorden (Breuk et al., 2007; Tourangeau & Yan, 2007). Daarnaast hebben veel jeugdige delinquenten een beperkte aandacht spanne, een licht verstandelijke beperking (IQ tussen 60 en 80) of moeite met het lezen of begrijpen van complexe vragen (Van der Helm et al., 2012).

Weliswaar worden jeugdige delinquenten in Nederland behandeld tijdens detentie, maar onderzoek laat zien dat het aantal geweldsdelicten onder jongeren toeneemt (Tollenaar et al., 2009; Vreugdenhil et al., 2004). Grondige beoordeling van onderliggende psychopathologie kan behandelbare aandoeningen aan het licht brengen die het algemeen functioneren verbeteren en recidive verminderen (O'Shaughnessy, 1992). Mogelijk is de aanwezigheid van persoonlijkheidsstoornissen een criminogene factor waar agressie behandeling onvoldoende op gericht was of onvoldoende rekening mee hield.

Dunne et al. (2020) laat bijvoorbeeld zien dat jeugdige delinquenten die voldoen aan de criteria van een persoonlijkheidsstoornis een verhoogde neiging hebben tot het vertonen van agressief gedrag. Daarnaast toont onderzoek van Kaszynski et al. (2013) aan dat persoonlijkheidsstoornissen in hoge mate voorkomen bij jeugdige delinquenten. Een persoonlijkheidsstoornis wordt omschreven als *“een aanhoudend patroon van innerlijke ervaringen en gedrag dat duidelijk afwijkt van de verwachtingen van de cultuur van het individu, alomtegenwoordig en inflexibel is, begint in de adolescentie of vroege volwassenheid, stabiel is in de tijd en leidt tot leed of beperkingen”* (Jeste et al., 2013, p 645). Persoonlijkheidsstoornissen komen wereldwijd voor bij 10% tot 15% van de jeugdigen en

volwassenen (Gawda & Czubak, 2017; Gawda, 2018). Een persoonlijkheidsstoornis kan zich uiten op vijf domeinen, namelijk; negatieve affectiviteit (d.w.z. de neiging om een scala aan negatieve emoties te ervaren), onthechting (d.w.z. gekenmerkt door introversie, sociaal isolement en levensmoeheid), antagonisme (d.w.z. agressieve neigingen die gepaard gaan met beweringen van dominantie en grandiositeit), ontremming (d.w.z. impulsiviteit en sensatie zoeken) en psychoticisme (d.w.z. een loskoppeling van de werkelijkheid en de neiging tot onlogische denkpatronen) (Al-Dajani et al., 2016; Krueger et al., 2012).

Persoonlijkheidsstoornissen gaan gepaard met aanzienlijke persoonlijke en interpersoonlijke problemen, functionele beperkingen en het gebruik van geestelijke gezondheidszorg (Dixon-Gordon et al., 2011). Jaren geleden werd verondersteld dat personen met persoonlijkheidsstoornissen onhandelbaar waren (Lewis & Appleby, 1988). Intussen krijgen personen met een persoonlijkheidsstoornis therapie aangeboden vanwege verschillende gedragingen die aandacht vereisen, waaronder gewelddadig of agressief gedrag (Dixon-Gordon et al., 2011). Om zicht te krijgen op een breed palet aan persoonlijkheidstrekken kan er gebruik gemaakt worden van de PID-5. Een persoonlijkheidsstoornis wordt gediagnosticeerd op basis van stoornissen in identiteit, zelfsturing, empathie en/of intimiteit in combinatie met de aanwezigheid van psychologische persoonlijkheidskenmerken (Strickland et al., 2013). In overeenstemming met de vijf domeinen van persoonlijkheidsstoornissen, richt de PID-5 zich op vijf factoren; onthechting, negatieve affectiviteit, antagonisme, ontremming en psychoticisme (DeYoung et al., 2016).

Al deze domeinen lijken gerelateerd aan agressie. Onderzoek laat zien dat jeugdige delinquenten met persoonlijkheidsstoornissen meer ontremd gedrag laten zien dan jeugdige delinquenten zonder persoonlijkheidsstoornissen (Sheehan, 2021; Subramani et al., 2018). Verder hangt onthechting samen met agressief gedrag. Aan de ene kant kan onthechting leiden tot het wegvallen van bepaalde zelfregulatieprocessen, zoals het monitoren van gedrag, detectie van conflicten en gedragsaanpassing naar aanleiding van een conflict (Logan, 1985; Ridderinkhof et al., 2004). Het wegvallen van zelfregulatie is vervolgens gerelateerd aan agressie (Agnew, 1992; Calkins & Fox, 2002). Daarnaast wordt antagonisme gekenmerkt door een harteloze, immorele arrogante, strijdlustige en wantrouwende benadering van sociale interacties (Chester & West, 2020). Aangenomen wordt dat deze antagonisme-kenmerken verantwoordelijk zijn voor de samenhang tussen persoonlijkheidsstoornissen en agressie (Chester & West, 2020; Vize et al., 2020). Ten slotte bestaat er de kans dat jeugdige delinquenten met cognitieve ontregeling en ongebruikelijke overtuigingen agressiever zijn

doordat situaties als moeilijk of bedreigend werden gezien en dat leidde tot agressie (Andrew & South, 2015; Bach & Sellbom, 2016; Passanisi et al., 2019; Reid et al., 2006).

Weliswaar wordt verondersteld dat jeugdige delinquenten met persoonlijkheidsstoornissen meer agressief gedrag laten zien, maar nog onvoldoende duidelijk is welk domein het sterkst samenhangt met agressie (Dixon-Gordon et al., 2011; Kaszinsky et al., 2013). Uit onderzoek blijkt dat recidive het beste kan worden voorkomen als de behandeling zich richt op de specifieke risicofactoren die aanwezig zijn bij jeugdige delinquenten (Andrews & Bonta, 2011). Om die reden is een beter begrip van het domein met het sterkste verband met agressie nodig om eventueel het behandelingseffect te vergroten (Mulder et al., 2011). Nader onderzoek wordt aangeraden om een volledig beeld te krijgen over de samenhang tussen ontremming, onthechting, antagonisme en psychoticisme en agressie bij jeugdige delinquenten om behandeling te optimaliseren.

Kortom, om beter te begrijpen welke rol persoonlijkheidsstoornissen spelen bij agressie bij jeugdige delinquenten, is het van belang de samenhang tussen persoonlijkheidsstoornissen en agressief gedrag te onderzoeken om te kijken of in de gemengde steekproef een samenhang is tussen persoonlijkheidsstoornissen en agressie (Sittner & Hautala, 2015). De onderzoeksvraag die centraal staat is ‘In hoeverre is er onderscheid in de sterkte van de samenhang tussen de verschillende soorten persoonlijkheidsstoornissen en agressie?’, waarbij een positieve samenhang verwacht wordt. In de tweede plaats wordt verondersteld dat er een verschil is in de sterkte van het verband tussen persoonlijkheidsstoornissen en agressie, waarbij de hypothese is dat negatieve affectiviteit minder sterk samenhangt met agressie ten opzichte van de andere vier persoonlijkheidsdomeinen.

Methode

Participants

De deelnemers aan huidig onderzoek waren jeugdige delinquenten ($N = 137$) die in één van de vier deelnemende Justitiële Jeugdinstellingen (JJI) (De Hartelborgt, de Hunnerberg, Den Hey Acker, Juvaid Veenhuizen) verbleven. Deelnemers verleenden actief toestemming tot deelname aan het onderzoek. Om mee te mogen doen aan het onderzoek moesten de deelnemers voldoen aan inclusiecriteria, namelijk: het schrijven van een motivatiebrief, fit (mentaal en fysiek) genoeg zijn om een hond uit te laten, aanwezig zijn in de inrichting gedurende het gehele programma en gevoelig zijn om met een hond te kunnen communiceren. De exclusiecriteria waren: minder dan twee maanden aanwezig in de inrichting, recidivegegevens niet beschikbaar, de justitiële wachttijd van twee jaar nog niet verstreken en niet in staat om minimaal twee vragenlijsten in te vullen vanwege fysieke-, psychische- en/of psychiatrische redenen. Van de 137 voldeden er 135 deelnemers aan de inclusiecriteria. Alle jeugdige delinquenten die toestemden deel te nemen, ontvingen informatie over het onderzoek.

In de totale steekproef was er geen gelijke verdeling van geslacht; er zaten meer mannelijke participanten in de steekproef ten opzichte van vrouwen. Daarnaast bleken er meer participanten met een eerste- of tweedegraads migratieachtergrond in de steekproef te zitten. De meeste participanten hadden het middelbare onderwijs gevolgd en verbleven in een JJI (Justitiële Jeugdinstelling). De demografische kenmerken van de steekproef zijn weergegeven in Tabel 1.

Tabel 1

Demografische kenmerken voor Totale Steekproef op T1

Variabelen	Totaal			
	$(N = 135)$			
	<i>Minimum</i>	<i>Maximum</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>
Leeftijd in jaren	12.88	25.48	18.42	2.47
	<i>n (%)</i>			

Geslacht	
Meisjes	23 (17%)
Jongens	112 (83%)
Etniciteit	
Nederlands	56 (41.5%)
Anders	79 (58.5%)
Onderwijs	
Basisonderwijs	16 (11.9%)
Middelbaar onderwijs	64 (47.4%)
Vervolgopleiding	34 (25.2%)
Onbekend	21 (15.6%)
Instellingstype	
JJI	99 (73.3%)
GJZ	36 (26.7%)

Note. JJI = Justitiële Jeugdinstelling, GJZ = Gesloten Jeugdzorginstelling. Andere etniciteit staat voor eerste- en tweedegraads migratieachtergrond.

Instrumentarium

De mate van persoonlijkheidsstoornissen werd aan de hand van de Personality Inventory for DSM-5 (PID-5) gemeten (Van der Heijden, 2014). De PID-5 werd geschikt geacht voor volwassenen van 18 jaar en ouder (Gervasi et al., 2017). De volgende domeinen van persoonlijkheidsstoornissen werden beoordeeld; negatieve affectiviteit (d.w.z. de neiging om een scala aan negatieve emoties te ervaren), een voorbeeld item is ‘ik maak me over bijna alles zorgen’, onthechting (d.w.z. gekenmerkt door introversie, sociaal isolement en levensmoeheid), een voorbeelditem is ‘ik vind het niet belangrijk om vrienden te maken’, antagonisme (d.w.z. agressieve neigingen die gepaard gaan met beweringen van dominantie en grandiositeit), een voorbeelditem is ‘ik hunker naar aandacht’, ontremming (d.w.z. impulsiviteit en sensatie zoeken), een voorbeelditem is ‘ik heb het gevoel dat ik mij volledig impulsief gedraag’ en psychoticisme (d.w.z. een loskoppeling van de werkelijkheid en de neiging tot onlogische denkpatronen), een voorbeelditem is ‘ik heb dingen gezien die er niet echt waren’ (Krueger et al., 2012; Van der Heijden, 2014). De schaal bestond uit 25 items die beantwoord werden op een 4-punts Likert schaal, variërend van ‘1 = *helemaal niet waar*’ tot

'4 = *helemaal waar*', met een totale Cronbach's alpha van .90. Voor de subschaal 'negatieve affectiviteit' gold een Cronbach's alpha van .76. Daarnaast gold voor de subschaal 'onthechting' een Cronbach's alpha van .55. Verder gold voor de subschaal 'antagonisme' een Cronbach's Alpha van .63. Bovendien gold voor de subschaal 'ontremming' een Cronbach's alpha van .80. Ten slotte gold voor de subschaal 'psychoticisme' een Cronbach's alpha van .83.

Daarnaast werd er met behulp van de Adult Self Report (ASR) (voor de volwassen deelnemers)/Youth Self Report (YSR) (voor de deelnemers jonger dan 18 jaar) - Aggressive behavior scale - de mate waarin de jeugdige agressie rapporteerde gemeten (Achenbach & Rescorla, 2003). De YSR werd gebruikt voor deelnemers in de Justitiële Jeugdinstellingen, terwijl de ASR werd gebruikt voor de volwassen deelnemers. De YSR – Aggressive behavior scale bestond uit 23 items die beoordeeld moesten worden op een 3-punts Likert schaal, variërend van '0 = *Helemaal niet*' tot '2 = *Duidelijk of vaak*' (Achenbach, 2003). Een voorbeelditem is 'Ik gehoorzaam mijn ouders niet'. De ASR – Aggressive behavior scale bestaat uit 15 items die gescoord werden op een 3-punts Likert schaal, variërend van '0 = *Helemaal niet*' tot '2 = *Duidelijk of vaak*' (Achenbach, 2003). Een voorbeelditem is 'Ik maak veel ruzie'. De Chronbach's alpha van de subschaal agressief gedrag is .90 (Achenbach, 1991).

Procedure

Deelnemers aan dit onderzoek maakte deel uit van een groter onderzoek naar effectiviteit van Dutch Cell Dogs (DCD) (Duindam et al., 2021). Het onderzoek was goedgekeurd door de Commissie Ethiek van de Faculteit der Maatschappij en Gedragwetenschappen van de Universiteit van Amsterdam (nummer: 2015-CDE-6363). Ook hadden de Justitiële Informatiedienst en het Ministerie van Justitie en Veiligheid toestemming verleend aan dit onderzoek.

De inclusieperiode van dit onderzoek liep tussen 2016-2019. Gedurende deze periode werden jeugdige delinquenten, die verbleven in een Justitiële Jeugdinstelling (JJI), gevraagd om mee te doen aan het onderzoek. Voorafgaand aan het onderzoek ontvingen de jeugdigen, die geïnteresseerd waren in onderzoekdeelname en voldeden aan de inclusiecriteria, informatie over het onderzoek. Daarnaast verleenden alle jeugdige delinquenten toestemming voor deelnamen via informed consent en kregen een attentie na elk onderzoek moment. In totaal waren er vier meetmomenten: voor de start van DCD (T1), halverwege het programma (T2), aan het einde van het programma (T3) en zes maanden na het programma (T4). Voor het

huidige onderzoek werden alleen de gegevens van T1 gebruikt. De deelnemers vulden vragenlijsten in op een computer in het bijzijn van een onderzoeker. Wanneer nodig werden deze vragenlijsten voorgelezen. De anonimiteit werd gewaarborgd doordat er een onderzoeksnummer aan de participanten werd toegewezen, waarbij enkel het nummer gebruikt werd op vragenlijsten. Verder werd de informatie van de participanten opgeslagen in een, met een wachtwoord beveiligd, bestand.

Analyseplan

Om de onderzoeksvraag hoe persoonlijkheidsstoornissen, zoals gemeten met de PID-5, samenhangen met agressie bij jeugdige delinquenten te beantwoorden, is gebruik gemaakt van een multipale hiërarchische regressieanalyse. De afhankelijke variabele is agressie en de verschillende soorten domeinen van persoonlijkheidsstoornissen voorspellers.

Voordat de multipale hiërarchische regressieanalyse uitgevoerd kon worden, zijn de missende waarden verwijderd, is de mean berekend voor de domeinen en is er voldaan aan de assumpties. De participanten worden aselect gekozen en moeten onafhankelijk van elkaar scoren. Ten tweede meten de variabelen een begrip op interval- of ratio meetniveau, met een uitzondering voor de dummy variabelen. In de derde plaats moet er een lineaire relatie zijn tussen de variabelen. Ten vierde mogen er geen uitschieters zijn. In de vijfde plaats moet er sprake zijn van homoscedasticiteit. Afsluitend mag er geen sprake zijn van multicollineariteit. Dit betekende dat de VIF (Variance Inflation Factor) niet groter mag zijn dan tien.

Resultaten

Beschrijvende statistieken

Om de spreiding en de gemiddelde scores van de domeinen van persoonlijkheidsstoornissen op de mate van agressie nader te onderzoeken is er een Independent Samples *t*-test uitgevoerd. In Tabel 2 is de verdeling van de verschillcores schematisch weergegeven.

Tabel 2

t-test Resultaten die de PID-domeinen vergelijken op de mate van Agressie

Domeinen	Categorie	<i>N</i> (%)	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>t</i>
PID					
Negatieve affectiviteit	Laag	114	8.0526	6.76252	-3.503*
	Hoog	21	15.4286	9.20093	
Onthechting	Laag	118	8.3475	7.29287	-3.561**
	Hoog	17	15.1176	7.59014	
Antagonisme	Laag	107	7.5234	6.50014	-4.744**
	Hoog	28	15.6071	8.38137	
Ontremming	Laag	110	7.5818	6.85014	-5.957**
	Hoog	24	16.7500	6.73892	
Psychoticisme	Laag	110	7.6455	6.48016	-4.550**
	Hoog	25	16.0400	8.69138	

Note. ** $p < .001$ (2-tailed), * $p < .05$. Laag = < gemiddelde + standaarddeviatie subschaal PID, Hoog = >/= gemiddelde + standaarddeviatie subschaal PID.

Assumpties

Voorafgaand aan de analyse zijn de assumpties gecontroleerd. De homoscedasticiteit en lineariteit zijn niet geschonden aangezien uit de scatterplot, van de gestandaardiseerde voorspelde variabelen uitgezet tegen de gestandaardiseerde residuen, blijkt dat de punten verspreid lagen in de puntenwolk. Hierbij is de puntenwolk gelijkmatig verdeeld over een horizontale lijn. Daarnaast is multicollineariteit niet geschonden; de Variance Inflation Factor (VIF) is niet groter dan 10 (Field, 2018). Er was geen sprake van outliers, aangezien geen van

de variabelen meer dan drie standaarddeviaties afweken van het gemiddelde. Verder zijn de participanten aselekt gekozen; de waardes zaten op de veilige waarden van 1.9 (Durbin-Watson test). Ook is er voldaan aan de assumptie van interval variabelen. Als laatste blijkt uit het histogram dat de data niet normaal verdeeld is. Gezien de grootte van de steekproef is dit geen reden tot zorg. Dus aan alle assumpties is voldaan, behalve de normaalverdeling van de data.

Samenhang persoonlijkheidsstoornissen en agressie

Om de onderzoeksvraag hoe persoonlijkheidsstoornissen samenhangen met agressie bij jeugdige delinquenten te beantwoorden, is gebruik gemaakt van een multiële hiërarchische regressieanalyse. Uit de multiële hiërarchische regressieanalyse kwam naar voren dat het hele model significant was, $R^2 = .526$, $F(5, 13) = 28.385$, $p < .001$. Dit betekent dat de proportie verklaarde variantie in agressie voor 52.6% verklaard wordt door de domeinen van persoonlijkheidsstoornissen. In blok 2 werd leeftijd aan de regressievergelijking toegevoegd als voorspeller, wat resulteerde in een significante verbetering van het model, $\Delta R^2 = 0.531$, $\Delta F(1, 13) = 7.547$, $p < .001$.

In Tabel 3 zijn de resultaten van de multiële hiërarchische regressieanalyse weergegeven. Domeinen ‘Antagonisme’, $b = 4.249$, $t(134)$; $p < .001$, en ‘Ontremming’, $b = 3.494$, $t(134)$; $p < .001$, bleken significant samen te hangen met agressie, de overige domeinen niet.

Tabel 3

Regressiecoëfficiënten voor Persoonlijkheidsstoornissen die Agressie bij Jeugdige Delinquenten voorspellen

	B	Beta	t	p
Domeinen PID				
Negatieve affectiviteit	.223	.105	1.312	.192
Onthechting	.206	.076	1.036	.302
Antagonisme	.870	.320	4.249	<.001
Ontremming	.563	.268	3.494	<.001
Psychoticisme	.295	.138	1.582	.116

Discussie

Het doel van de huidige studie was om te onderzoeken of er een samenhang is tussen de verschillende domeinen van persoonlijkheidsstoornissen en agressie bij jeugdige delinquenten. Deze informatie was nodig om onderliggende factoren die agressie kunnen verklaren beter te identificeren, hiermee kan eventuele behandeling van jeugdige delinquenten verbeterd worden. Er werd een positieve relatie verwacht tussen de verschillende domeinen van persoonlijkheidsstoornissen en agressie bij jeugdige delinquenten (hypothese 1). Voor twee van de vijf domeinen, ontremming (d.w.z. impulsiviteit en sensatie zoeken) en antagonisme (d.w.z. agressieve neigingen die gepaard gaan met beweringen van dominantie en grandiositeit), werd een positieve samenhang gevonden met agressie, voor de andere domeinen niet. Daarnaast werd er verondersteld dat er een verschil in de sterkte werd waargenomen van het verband tussen persoonlijkheidsstoornissen en agressie, waarbij de hypothese was dat negatieve affectiviteit minder sterk samenhangt met agressie bij jeugdige delinquenten ten opzichte van de andere vier domeinen van persoonlijkheidsstoornissen (hypothese 2). Weliswaar hing negatieve affectiviteit minder sterk samen met agressie dan antagonisme en ontremming, maar ook onthechting en psychoticisme hingen niet samen met agressie.

Huidige studie liet zien dat het persoonlijkheidsdomein antagonisme significant samenhangt met agressie bij jeugdige delinquenten. Dit is in lijn met de literatuur, waarbij jeugdigen met antagonistische kenmerken (harteloze, immorele arrogante, strijdlustige en wantrouwende benadering van sociale interacties) meer agressie laten zien in vergelijking tot jeugdigen zonder antagonistische kenmerken (Chester & West, 2020; Frick & White, 2008; Song et al., 2016; Vize et al., 2020). Wellicht dat het domein antagonisme inhoudelijke overlap vertoont met agressie gemeten in de Youth Self Report (YSR), wat mogelijk het verband verklaart tussen de samenhang en de kans op een significant effect vergroot tussen de subschaal antagonisme en agressie (Semel, 2020).

Daarnaast bleek ontremming significant samen te hangen met agressie bij jeugdige delinquenten. Dit is in lijn met onderzoek van Sheehan (2021), waarbij jeugdige delinquenten met persoonlijkheidsstoornissen meer ontremd gedrag laten zien dan jeugdige delinquenten zonder persoonlijkheidsstoornissen. Uit een andere studie blijkt dat moeilijkheden in het remmen van gedrag een risicofactor is voor persoonlijkheidsstoornissen en in verband wordt gebracht met agressie (Subramani et al., 2018). De tekortkomingen in disinhibitie, die gekenmerkt worden door moeilijkheden bij het controleren en remmen van gedrag, het

reguleren van onaangepaste emotionele reacties en het plannen voor de toekomst, zou volgens Krueger et al. (2007) een rol kunnen spelen bij de samenhang tussen ontremming en agressie.

Bovendien bleek uit huidig onderzoek dat drie (onthechting, psychoticisme en negatieve affectiviteit) van de vijf domeinen niet significant samenhangen met agressie. In de eerste plaats wordt negatieve affectiviteit in het onderzoek van Sauer-Zavala et al. (2017) beschreven als de neiging om frequente en intense negatieve emoties te ervaren als reactie op verschillende bronnen van stress. De negatieve emoties gaan gepaard met het ervaren van een angstige en depressieve stemming. In de tweede plaats wordt onthechting gekenmerkt door introversie en sociaal isolement (Al-Dajani et al., 2016). Zowel angst, depressie als introversie worden vaak gezamenlijk aangeduid als internaliserende stoornissen (De Pauw et al., 2009; Ngo et al., 2020). Onderzoek toont aan dat internaliserende problemen te maken hebben met stoornissen in emotie en stemming, terwijl externaliserende problemen verwijzen naar stoornissen in het gedrag (Graber & Sontag, 2009). Verder toont onderzoek van Lancefield et al. (2016) aan dat internaliserende problemen sterker geassocieerd zijn met psychotische symptomen dan externaliserende problemen, zoals agressie.

Mogelijk kunnen de positieve effecten in het huidige onderzoeksproject worden verklaard doordat weinig jongeren echt hoog scoren op de verschillende domeinen van persoonlijkheidsstoornissen. Dit kan gevolgen hebben voor het trekken van de onjuiste conclusies uit de data. Een onderschatting van de steekproef kan ertoe leiden dat een werkelijk effect niet door de studie wordt waargenomen en deelnemers voor niets zijn getest (Knofczynski & Mundfrom, 2007). Daarnaast toont onderzoek aan dat veelgebruikte steekproeven meestal niet toereikend zijn voor voorspellingsdoeleinden, vanwege een kleine steekproef (Knofczynski & Mundfrom, 2007). Hoe minder mensen er bestudeerd worden, hoe minder nauwkeurig er conclusies getrokken kunnen worden over waar de ware populatiewaarde ligt (Jones, 2003). Voor het vervolgonderzoek zou het dus beter zijn om een grotere groep van jeugdige delinquenten met persoonlijkheidsstoornissen te representeren.

Bovendien zou het zo kunnen zijn dat er geen uitspraken gedaan kunnen worden, dat er een positief significante relatie is tussen persoonlijkheidsstoornissen en agressie bij jeugdige delinquenten, aangezien er in het huidige onderzoek gebruik is gemaakt van zelfrapportage data. Delinquenten vullen zelfrapportage vragenlijsten vaak sociaal wenselijk in, omdat ze denken dat een gunstige score een positieve invloed heeft op hun juridische status (Kalmus & Beech, 2005). Daarnaast is het onduidelijk in hoeverre jeugdige delinquenten inzicht hebben in hun eigen gedrag en in de morele standaarden waarin zij leven. Een zelfrapportage vragenlijst kan alleen eerlijk worden ingevuld als de jeugdige delinquent

goed inzicht heeft in de wijze waarop hij zich in een bepaalde situatie gedraagt (Hornsveld et al., 2019). Bovendien representeren jongeren zichzelf op een zelfrapportagelijst representeren positiever (Achenbach et al., 2005).

Huidige studie is een van de eerste die als dimensionaal construct naar de samenhang tussen persoonlijkheidsstoornissen en agressie kijkt bij jeugdige delinquenten in een JJI. Desondanks heeft de huidige studie ook een aantal beperkingen. Een limitatie met betrekking tot huidig onderzoek is dat er mogelijk sprake was van source bias. Source bias verwijst naar vooroordelen of onnauwkeurigheden die kunnen optreden door het socialisatieproces waarin een individu zich bevindt. Ook kunnen participanten in het wervingsproces geselecteerd worden die vergelijkbare persoonlijkheden of perspectieven hebben (Favero & Bullock, 2015). Verder zou sociaal wenselijkheid van invloed kunnen zijn op vragen waarop duidelijk een sociaal gewenst antwoord bestaat (Favero & Bullock, 2015). Wanneer dit niet wordt herkend, kan dit de waarheid en nauwkeurigheid van de bevindingen uit het huidige onderzoek ernstig beïnvloeden. Een tweede punt is dat voor de subschaal 'onthechting' een Cronbach's Alpha gold van .55. Dit duidt op een slechte correlatie tussen items (Tavakol & Dennick, 2011). De Cronbach's Alpha wordt beschouwd als een maat voor de onderlinge samenhang van itemscores die één instrument vormen (Kottner & Streiner, 2010). Aangezien de waarden van de Cronbach's Alpha bepaald wordt door de onderlinge samenhang van itemscores, is het de meest bruikbare methode voor het evalueren van de interne consistentie (Kottner & Streiner, 2010). De interne consistentie was bij de subschaal 'onthechting' lager dan .30. Dit houdt in dat de subschaal 'onthechting' niet homogeen is in de data en dat de items niet dezelfde eigenschap meten (Kottner & Streiner, 2010). Hoe lager de mate van correlatie is, des te lager de interne consistentie en hoe hoger de meetfout (Kottner & Streiner, 2010). Uit de data blijkt dat het verwijderen van items niet leidden tot een significante verbetering. In het vervolgonderzoek moet onderzocht worden of het waardevol is om de subschaal 'onthechting' mee te nemen. Vanwege de slechtere correlatie tussen items is het van belang om de resultaten van huidig onderzoek, met betrekking tot de subschaal 'onthechting', met voorzichtigheid te interpreteren.

Over het algemeen is er weinig onderzoek gedaan naar de samenhang tussen persoonlijkheidsstoornissen en agressie bij hoog risico jongeren (bv. jeugdige delinquenten). De oorzaken van agressie zijn voornamelijk onderzocht in klinisch minder ernstige populaties en bevindingen uit deze studies worden vaak gegeneraliseerd naar meer risicovolle jongeren. Deze benadering berust op de aanname dat de oorzaken van agressie hetzelfde zijn in populaties van verschillende ernst (Smith et al., 2014). Desondanks toont onderzoek aan dat

er een samenhang is tussen persoonlijkheidsstoornissen en agressie bij jeugdige delinquenten (Dunne et al., 2020; Kaszynski et al., 2013). Huidig onderzoek draagt bij aan de literatuur naar het verklaren van agressie door specifiek naar de domeinen van persoonlijkheidsstoornissen te kijken, waarbij bleek dat alleen ontremming en antagonisme bijdroegen aan het verklaren van agressie. Het is belangrijk dat dit onderzoek, naar de rol van persoonlijkheidsstoornissen die verband houden met agressie bij jeugdige delinquenten, in de toekomst herhaald wordt, zodat duidelijk is of dit effect ook in andere steekproeven zichtbaar wordt. Indien dat het geval is, kan de effectiviteit van interventies wellicht vergroot worden. De inhoud van de interventies dienen zich te richten op het verminderen van agressie door specifiek aandacht te besteden aan de behandeling voor de domeinen ontremming (d.w.z. impulsiviteit en sensatie zoeken) en antagonisme (d.w.z. agressieve neigingen die gepaard gaan met beweringen van dominantie en grandiositeit) (Smith et al., 2014). Aanvullend zou bekeken moeten worden in hoeverre de samenhang specifiek gebonden is aan de adolescentiefase.

Al met al kan er gesteld worden dat de domeinen ontremming (d.w.z. impulsiviteit en sensatie zoeken) en antagonisme (d.w.z. agressieve neigingen die gepaard gaan met beweringen van dominantie en grandiositeit) samenhangen met agressie in een steekproef met jeugdige delinquenten. Het domein negatieve affectiviteit bleek niet samen te hangen met agressie bij jeugdige delinquenten. Daarnaast bleken de andere twee domeinen van persoonlijkheidsstoornissen (onthechting en psychoticisme) tegen verwachting in niet samen te hangen met agressief gedrag bij jeugdige delinquenten. Dit betekent dat de behandeling van agressieproblematiek in deze doelgroep specifiek gericht moet zijn aan de domeinen ontremming en antagonisme, zodat de behandeling wordt afgestemd op de criminogene factoren van de jongeren waardoor het functioneren verbetert en de recidive verminderen (O'Shaughnessy, 1992; Van der Put et al., 2012).

Literatuur

Achenbach, T. M. (1991). *Manual for the Youth Self-Report and 1991 Profile*. Burlington:

University of Vermont, Department of Psychiatry.

Achenbach, T. M., & Rescorla, L. A. (2003). *Manual for the ASEBA Adult Forms & Profiles*.

Burlington, Vermont: University of Vermont, Research Center for Children, Youth, & Families.

Achenbach, T. M., Krukowski, R. A., Dunenci, L., & Ivanova, M. Y. (2005). Assessment of

adult psychopathology: Meta-analyses and implications of cross-informant

correlations. *Psychological Bulletin*, *131*(3), 361-382. [http://doi.org/10.1037/0033-](http://doi.org/10.1037/0033-2909.131.3.361)

[2909.131.3.361](http://doi.org/10.1037/0033-2909.131.3.361)

Agnew R. (1992). Foundation for a general strain theory of crime and delinquency.

Criminology, *30*(1), 47–88. <https://doi.org/10.1111/j.1745-9125.1992.tb01093.x>

Al-Dajani, N., Gralnick, T. M., & Bagby, R. M. (2016). A Psychometric Review of the

Personality Inventory for DSM-5 (PID-5): Current Status and Future Directions.

Journal of Personality Assessment, *98*(1), 62-81.

<https://doi.org/10.1080/00223891.2015.1107572>

Andrew, M. J., & South, S. C. (2015). Investigating the Personality Inventory for DSM-5

Using Self and Spouse Report. *Journal of Personality Disorders*, *29*(2), 193-214.

https://doi.org/10.1521/pedi_2014_28_153

Andrews, C. A., & Bonta, J. (2010). Rehabilitating criminal justice policy and practice.

Psychology, Public Policy, and Law, *16*(1), 39-55. <https://doi.org/10.1037/a0018362>

Bach, B., & Sellbom, M. (2016). Continuity between DSM-5 Categorical Criteria and Traits

Criteria for Borderline Personality Disorder. *Canadian Journal of Psychiatry*, *61*(8),

489-494. <https://doi.org/10.1177/0706743716640756>

- Bateman, A., O'Connell, J., Lorenzini, N., Gardner, T., & Fonagy, P. (2016). A randomized controlled trial of mentalization-based treatment versus structured clinical management for patients with comorbid borderline personality disorder and antisocial personality disorder. *BMC Psychiatrie*, *16*(1), 304. <https://doi.org/10.1186/s12888-016-1000-9>
- Brand, E. F. J. M., A'Campo, A. M. G., & Van den Hurk, A. A. (2013). *15 years of "PIJ" pictured: Characteristics and changes in a cohort of juveniles with a custodial sentence between 1995-2010*. The Netherlands: Research and Documentation Centre (WODC).
- Breuk, R. E., Clauser, C. A. C., Stams, G. J. J. M., Slot, N. W., & Doreleijers, T. A. H. (2007). The validity of questionnaire self-report of psychopathology and parent-child relationship quality in juvenile delinquents with psychiatric disorders. *Journal of Adolescence*, *30*(5), 761-771. <https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2006.10.003>
- Calkins, S. D., & Fox, N. A. (2002). Self-regulatory processes in early personality development: a multilevel approach to the study of childhood social withdrawal and aggression. *Development and Psychopathology*, *14*(3), 477-498. <https://doi.org/10.1017/s095457940200305x>.
- Calley, N. G. (2012). Juvenile Offender Recidivism: An Examination of Risk Factors. *Journal of Child Sexual Abuse*, *21*(3), 257-272. <https://doi.org/10.1080/10538712.2012.668266>
- Chester, D. S., & West, S. J. (2020). Trait aggression is primarily a facet of antagonism: Evidence from dominance, latent correlational, and item-level analyses. *Journal of Research in Personality*, *89*(1). <https://doi.org/10.1016/j.jrp.2020.104042>
- Chida, Y., & Steptoe, A. (2009). The association of anger and hostility with future coronary heart disease: a meta-analytic review of prospective evidence. *Journal of the American College of Cardiology*, *53*(11), 936–946. <https://doi.org/10.1016/j.jacc.2008.11.044>

- Cohen, M. A., & Piquero, A. R. (2009). New evidence on the monetary value of saving a high risk youth. *Journal of Quantitative Criminology*, 25(1), 25–49.
<https://doi.org/10.1007/s10940-008-9057-3>
- Colins, O., Vermeiren, R., Schuyten, G., & Broekaert, E. (2009). Psychiatric disorders in property, violent, and versatile offending detained male adolescents. *American Journal of Orthopsychiatry*, 79(1), 31–38. <https://doi.org/10.1037/a0015337>
- DeLisi, M., Hochstetler, A., Johnson, G. J., Caudill, J. W., & Marquart, J. W. (2011). The road to murder: The enduring criminogenic effects of juvenile confinement among a sample of adult career criminals. *Youth Violence and Juvenile Justice*, 9(3), 207– 221.
<https://doi.org/10.1177/1541204010396107>
- De Pauw, S. S. W., Mervielde, I., De Clercq, B. J., De Fruyt, F., Tremmery, S., & Deboutte, D. (2009). Personality symptoms and self-esteem as correlates of psychopathology in child psychiatric patients: evaluating multiple informant data. *Child Psychiatry and Human Development*, 40(4), 499-515. <https://doi.org/10.1007/s10578-009-0140-2>
- DeYoung, C. G., Carey, B. E., Krueger, R. F., & Ross, S. R. (2016). Ten aspects of the Big Five in the Personality Inventory for DSM-5. *Research, and Treatment*, 7(2), 113-123.
<https://doi.org/10.1037/PER0000170>
- Dixon-Gordon, K. L., Turner, B. J., & Chapman, A. L. (2011). Psychotherapy for personality disorders. *International Review of Psychiatry*, 23(3), 282-302.
<https://doi.org/10.3109/09540261.2011.586992>
- Duindam, H. M., Creemers, H. E., Hoeve, M., & Asscher, J. J. (2021). *Helende honden?! Een onderzoek naar de effectiviteit van Dutch Cell Dogs op recidive*. Amsterdam: KFZ-J kwaliteit forensische zorgjeugd.
- Dunne, A. L., Lloyd, C., Lee, S., & Daffern, M. (2020). Association Between the Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, Fifth Edition, Alternative Model of

- Antisocial Personality Disorder, Psychopathic Specifier, and Psychopathology-Related Facets With Aggression in a Sample of Incarcerated Males. *American Psychological Association*, 11(2), 1949-2715. <https://doi.org/10.1037/per0000369>
- Favero, N., & Bullock, J. B. (2015). How (Not) to Solve the Problem: An Evaluation of Scholarly Responses to Common Source Bias. *Journal of Public Administration Research and Theory*, 25(1), 285-308. <https://doi.org/10.1093/jopart/muu020>
- Field, A. (2018). *Discovering Statistics Using IBM SPSS Statistics*. Los Angeles: SAGE.
- Frick, P. J., & White, S. F. (2008). Research Review: The importance of callous-unemotional traits for developmental models of aggressive and antisocial behavior. *The Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 49(4), 359-375. <https://doi.org/10.1111/j.1469-7610.2007.01862.x>
- Gawda, B. (2018). Cross-cultural studies on the prevalence of personality disorders. *Current Issues in Personality Psychology*, 6(4), 318-329. <https://doi.org/10.5114/cipp.2018.80200>
- Gawda, B., & Czubak, K. (2017). Prevalence of Personality Disorders in a General Population Among Men and Woman. *Psychological Reports*, 120(3), 503-519. <https://doi.org/10.1177/0033294117692807>
- Gervasi, A. M., La Marca, L., Lombardo, E. M. C., Mannino, G., Localina, C., & Schimmenti, A. (2017). Maladaptive personality traits and internet addiction symptoms among young adults: a study based on the alternative DSM-5 model for personality disorders. *Clinical Neuropsychiatry*, 14(1), 20-28. https://www.researchgate.net/profile/Alessia-Gervasi/publication/315715592_Maladaptive_personality_traits_and_internet_addiction_symptoms_among_young_adults_A_study_based_on_the_alternative_DSM-5_model_for_personality_disorders/links/58de4284458515add90501df/Maladaptive-

[personality-traits-and-internet-addiction-symptoms-among-young-adults-A-study-based-on-the-alternative-DSM-5-model-for-personality-disorders.pdf](#)

Graber, J. A., & Sontag, L. M. (2009). Internalizing problems during adolescence. *Handbook of adolescent psychology: Individual bases of adolescent development*, 642-682.

<https://doi.org/10.1002/9780470479193.adlpsy001020>

Hollander, E., Tracy, K. A., Swann, A. C., Coccaro, E. F., McElroy, S. L., Wozniak, P., Sommerville, K. W., & Nemeroff, C. B. (2003). Divalproex in the treatment of impulsive aggression: efficacy in cluster B personality disorders.

Neuropsychopharmacology, 28(6), 1186-1197. <https://doi.org/10.1038/sj.npp.1300153>

Hoogsteder, L. M., Stams, G. J. J. M., Schippers, E. E., & Bonnes, D. (2018). Responsive Aggression Regulation Therapy (Re-ART): An Evaluation Study in a Dutch Juvenile Justice Institution in Terms of Recidivism. *International Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology*, 62(14), 4403-4424.

<https://doi.org/10.1177/0306624X18761267>

Hornsveld, R. H. J., Kraaimaat, F., Muris, P., Nijman, H., Zwets, A., Roza, S., & Van Marle, H. (2019). *Het gebruik van zelfrapportage vragenlijsten in de forensische psychiatrie*. Amsterdam: Boom Uitgeverij.

Jeste, D.V., Lieberman, J. A., Fassler, D., & Peele, R. (2013). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders (5th ed., pp. 645)*. England: American Psychiatric Association.

Jones, S. R. (2003). An introduction to power and sample size estimation. *Emergency Medicine Journal*, 20(5), 453-458. <https://doi.org/10.1136/emj.20.5.453>

Kalmus, E., & Beech, A. R. (2005). Forensic assessment of sexual interest: A review. *Aggression and Violent Behavior*, 10(2), 193-218.

<https://doi.org/10.1016/j.avb.2003.12.002>

- Kaszynski, K., Kallis, D. L., Karnik, N., Soller, M., Hunter, S., Haapanen, R., Blair, J., & Steiner, H. (2013). Incarcerated youth with personality disorders: Prevalence, comorbidity and convergent validity. *Personality and Mental Health, 8*(1), 42-51. <https://doi.org/10.1002/pmh.1241>
- Kendall, A. D., Emerson, E. M., Hartmann, W. E., Zinbarg, R. E., & Donenberg, G. R. (2017). A Two-Week Psychosocial Intervention Reduces Future Aggression and Incarceration in Clinically Aggressive Juvenile Offenders. *Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 56*(12), 1053-1061. <https://doi.org/10.1016/j.jaac.2017.09.424>
- Kendall, A. D., Emerson, E. M., Zinbarg, R. E., & Donenberg, G. R. (2019). Psychometric Properties of the Aggressive Behaviors Scale from the Youth Self-Report in Juvenile Offenders. *Journal of Personality Assessment, 102*(4), 480-487. <https://doi.org/10.1080/00223891.2019.1618319>
- Knofczynski, G. T., & Mundfrom, D. (2007). Sample Sizes When Using Multiple Linear Regression for Prediction. *Educational and Psychological Measurement, 68*(3), 431–442. <https://doi.org/10.1177/0013164407310131>
- Kottner, J., & Streiner, D. L. (2010). Internal consistency and Cronbach's α : A comment on Beeckman et al. (2010). *International Journal of Nursing Studies, 47*(7), 926-928. <https://doi.org/10.1016/j.ijnurstu.2009.12.018>
- Krueger, R. F., Markon, P. K. E., Patrick, C. J., Benning, S. D., & Kramer, M. D. (2007). Linking antisocial behavior, substance use, and personality: An integrative quantitative model of the adult externalizing spectrum. *Journal of Abnormal Psychology, 116*(4), 645–666. <https://doi.org/10.1037/0021-843x.116.4.645>
- Krueger, R. F., Derringer, J., Markon, K. E., Watson, D., & Skodol, A. E. (2012). Initial construction of a maladaptive personality trait model and inventory for DSM-5.

Psychological Medicine, 42(9), 1879-1890.

<https://doi.org/10.1017/S0033291711002674>

Lancefield, K. S., Raudino, A., Downs, J. M., & Laurens, K. R. (2016). Trajectories of childhood internalizing and externalizing psychopathology and psychotic-like experiences in adolescence: A prospective population-based cohort study.

Development and Psychopathology, 28(2), 527-536.

<https://doi.org/10.1017/s0954579415001108>

Lewis, G., & Appleby, L. (1988). Personality disorder: the patients psychiatrists dislike.

British Journal of Psychiatry, 153, 44-59. <https://doi.org/10.1192/bjp.153.1.44>

Lobbestael, J., Cima, M., & Arntz, A. (2013). The relationship between adult reactive and pro-active aggression, hostile interpretation bias, and antisocial personality disorders.

Journal of Personality Disorders, 27(1), 53-66.

<https://doi.org/10.1521/pedi.2013.27.1.53>

Loeber, R., Farrington, D. P., & Waschbusch, D. A. (1998). *Serious and violent juvenile offenders: Risk factors and Successful Interventions*. London: Sage Publications.

Logan, G. D. (1985). On the ability to inhibit simple thought actions: II. Stop-signal studies of repetition priming. *Journal of Experimental Psychology: Learning, Memory, and Cognition*, 11(4), 675–691. <https://doi.org/10.1037/0278-7393.11.1-4.675>

Mulder, E., Brand, E., Bullens, R., & Van Marle, H. (2011). Risk Factors for Overall Recidivism and Severity of Recidivism in Serious Juvenile Offenders. *International Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology*, 55(1), 118-135.

<https://doi.org/10.1177/0306624X09356683>

Ngo, H., Van der Laan, D. P., & Aitken, M. (2020). Self-esteem, symptom severity, and treatment response in adolescents with internalizing problems. *Journal of Affective Disorders*, 273, 183-191. <https://doi.org/10.1016/j.jad.2020.04.045>

- NOS-nieuws (2021, 10 maart). *Zware geweldsdelicten onder jongeren nemen toe*. NOS-nieuws. <https://nos.nl/artikel/2372045-zware-geweldsdelicten-onder-jongeren-nemen-verder-toe>
- O'Shaughnessy, R. J. (1992). Clinical aspects of forensic assessment of juvenile offenders. *The Psychiatric clinics of North America*, 15(3), 721-735. [https://doi.org/10.1016/S0193-953X\(18\)30234-X](https://doi.org/10.1016/S0193-953X(18)30234-X)
- Passanisi, A., D'Urso, G., & Pace, U. (2019). The Interplay Between Maladaptive Personality Traits and Mindfulness Deficits Among Adolescent Regular Gamblers: A Mediation Model. *Journal of Gambling Studies*, 35(1), 93-105. <https://doi.org/10.1007/s10899-018-9811-x>
- Reid, S. C., Salmon, K., & Lovibond, P. F. (2006). Cognitive Biases in Childhood Anxiety, Depression, and Aggression: Are They Pervasive or Specific? *Cognitive Therapy and Research*, 30(5), 531-549. <https://doi.org/10.1007/s10608-006-9077-y>
- Ridderinkhof, K. R., van den Wildenberg, W. P., Segalowitz, S. J., & Carter, C. S. (2004). Neurocognitive mechanisms of cognitive control: The role of prefrontal cortex in action selection, response inhibition, performance monitoring, and reward-based learning. *Brain and Cognition*, 56(2), 129–140. <https://doi.org/10.1016/j.bandc.2004.09.016>
- Sauer-Zavala, S., Wilner, J. G., & Barlow, D. H. (2017). Addressing Neuroticism in Psychological Treatment. *Personality Disorders: Theory, Research, and Treatment*, 8(3), 191-198. <https://doi.org/10.1037/PER0000224>
- Sedlak, A. J., & Bruce, C. (2010). *Youth's characteristics and backgrounds: Findings from the survey of youth in residential placement*. *Juvenile Justice Bulletin*. Washington, D.C.: Office of Juvenile Justice and Delinquency Prevention.

- Semel, R. A. (2020). *Preliminary Development of Maladaptive Variants of Five-Factor Model Personality Dimensions Derived from the Item Pool of the ASEBA Youth-Self Report*. New York: Licensed Psychologist.
- Sheehan, A. E., Bounoua, N., Miglin, R., Spielberg, J. M., & Sadeh, N. (2021). A multilevel examination of lifetime aggression: integrating cortical thickness, personality pathology, and trauma exposure. *Social Cognitive and Affective Neuroscience*, *16*(7), 716-725. <https://doi.org/10.1093/scan/nsab042>
- Sittner, K. J., & Hautala, D. (2015). Aggressive delinquency among North American indigenous adolescents: Trajectories and predictors. *Aggressive Behavior*, *42*(3), 274-286. <https://doi.org/10.1002/ab.21622>
- Smith, S. D., Lynch, R. J., Stephens, H. F., & Kistner, J. A. (2014). Self-perceptions and their Prediction of Aggression in Male Juvenile Offenders. *Child Psychiatry & Human Development*, *46*(4), 609-621. <https://doi.org/10.1007/s10578-014-0504-0>
- Smith, S. D., Lynch, R. J., Stephens, H. F., & Kistner, J. A. (2015). Self-perceptions and their Prediction of Aggression in Male Juvenile Offenders. *Child Psychiatry & Human Development*, *46*(1), 609-621. <https://doi.org/10.1007/s10578-014-0504-0>
- Song, J. H., Volling, B. L., Lane, J. D., & Wellman, H. M. (2016). Aggression, Sibling Antagonism, and Theory of Mind During the First Year of Siblinghood: A Developmental Cascade Model. *Child Development*, *87*(4), 1250-1263. <https://doi.org/10.1111/cdev.12530>
- Strickland, C. M., Drislane, L. E., Lucy, M., Krueger, R. F., & Patrick, C. J. (2013). Characterizing Psychopathy Using *DSM-5* Personality Traits. *Assessment*, *20*(3), 327-338. <https://doi.org/10.1177/1073191113486691>
- Subramani, O. S., Parrott, D. J., Latzman, R. D., & Washburn, D. A. (2018). Breaking the link: Distraction from emotional cues reduces the association between trait

- disinhibition and reactive physical aggression. *Aggressive Behavior*, 45(2), 151-160.
<https://doi.org/10.1002/ab.21804>
- Sweeten, G. (2006). Who will graduate? Disruption of high school education by arrest and court involvement. *Justice Quarterly*, 23(4), 462– 480.
<https://doi.org/10.1080/07418820600985313>
- Tavakol, M., & Dennick, R. (2011). Making sense of Cronbach’s alpha. *International Journal of Medical Education*, 2, 53-55. <https://doi.org/10.5116/ijme.4dfb.8dfd>
- Tollenaar, N., Van Dijk, J., & Alblas, J. W. (2009). *Monitor multi-offenders*. The Netherlands: Research and Documentation Centre (WODC).
- Tourangeau, R., & Yan, T. (2007). Sensitive questions in surveys. *Psychological Bulletin*, 133(5), 859–883. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.133.5.859>
- Vance, J. E., Bowen, N. K., Fernandez, G., & Thompson, S. (2002). Risk and Protective Factors as Predictors of Outcome in Adolescents With Psychiatric Disorder and Aggression. *Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry*, 41(1), 36-43. <https://doi.org/10.1097/00004583-200201000-00009>
- Van der Heijden P, Ingenhoven T, Berghuis H, & Rossi G. (2014). *Nederlandse bewerking van This Personality Inventory for DSM-5- Brief Form (PID-5-BF) - Adult*. Amsterdam: Uitgeverij Boom.
- Van der Helm, G. H. P., Wissink, I. B., De Jongh, T., & Stams, G. J. J. M. (2012). Measuring treatment motivation in secure juvenile facilities. *International Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology*, 57(8), 998, 1008.
<https://doi.org/10.1177/0306624X12443798>
- Van der Put, C. E., Asscher, J. J., Stams, G. J. J. M., Van der Laan, P. H., Breuk, R., Jongman, E., & Doreleijers, T. (2012). Recidivism After Treatment in a Forensic Youth-Psychiatric Setting: The Effect of Treatment Characteristics. *International*

Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology, 57(9), 1120-1139.

<https://doi.org/10.1177/0306624X12452389>

Vize, C. E., Collison, K. L., & Lynam, D. R. (2020). The Importance of Antagonism: Explaining similarities and Differences in Psychopathy and Narcissism's Relations With Aggression and Externalizing Outcomes. *Journal of personality disorders*, 34(6), 842-854. https://doi.org/10.1521/pedi_2020_34_342

Vreugdenhil, C., Doreleijers, T. A. H., Vermeiren, R., Wouters, L. F. J. M., & Van den Brink, W. (2004). Psychiatric disorders in a representative sample of incarcerated boys in the Netherlands. *Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry*, 43(1), 97-104. <https://doi.org/10.1097/00004583-200401000-00019>